

2015. április 20., hétfő

Jn 6,22-29

Akikről ez a mai történet szól, azok akartak valamit! Nem csak úgy voltak, vegetáltak, hanem keresték a módját, hogy az előzőleg tapasztaltakat hogyan lehetne folytatni. Lehet, hogy az újra-megéhezés hajtotta őket, de keresték a megoldást. Azzal lehet valamit kezdeni, akiben van valami hiány, aminek tudatában is van. Feszíti valami, van benne akarás. Lehet, hogy mellényúl, de akar tenni. Ez az egész lelki élet, elcsendesedés, elmélkedés semmi másról nem kellene hogy szóljon, mint az akarás szinten tartásáról, vagy visszaszerzéséről. Ehhez a lendülethez kellenek a hatalmas energiák, különösen akkor, ha valami miatt lelassult, vagy esetleg meg is állt a pörgés.

Nem szeretnék a mechanikai analógiába belebonyolódni, de kell az energia-utánpótlás, mert megállok! Amikor ezek a sorok tőlem – tőlünk születnek, akkor talán sikerül egy-egy gondolatot átadni, amire éppen valakinek szüksége van.

De hoppá! Valószínűleg ez a valaki éppen én magam vagyok. Az én nézőpontomból szemlélve. Testvérem, nem Neked van szükséged ezekre, hanem éppen nekem! Hányszor, de hányszor leírták már, hogy a változtatást magamon kell végrehajtani, majd aztán lesz annak eredménye is. Csak az a fránya akarás, az fogy vészesen. Köszönöm, hogy látom, milyen sokakban van ez az akarás. Sikerüljön feléleszteni magamban a mai erre szánt néhány percben. Adja meg az Isten, akinek kereshetem az éppen a mai napra szánt nekem szóló üzenetét. Amen.

Cserta Gábor, Székesfehérvár